

Grote vraag naar 'beste bier' van Steve

'Winners never quit and quitters never win'. Het is het levensmotto van bierbrouwer Steve Gammage uit de Achterhoekse buurtschap Rha. Zijn bieren halen de ene naar de andere prijs binnen. Maar winnen veelt nooit. Helemaal niet nu de Nightporter is bekroond tot het allerbeste bier van Nederland.

Kay Scholten

Den Haag/Rha

Bij de meeste bierwedstrijden worden de bieren onderverdeeld in verschillende categorieën, zoals

blond, tripel en stout. Dat de Nightporter van de Bronckhorster Brewing Company uit alle bieren is verkozen tot Nederlandse beste, is voor de Engelse Achterhoeker Steve Gammage het grootste compliment dat hij kan krijgen. Van de liefst 397 deelnemende bieren van 67 brouwerijen - waaronder ook grote brouwerijen als Hertog Jan en Brand - kreeg zijn strong porter op de Dutch Beer Challenge het hoogste cijfer.

„We hebben al heel wat internationale prijzen binnengesleept, maar het is een eer dat onze porter nu de beste is van alle Nederlandse

bieren”, zegt een trotse Gammage, die donderdagavond in Den Haag tijdens de Week van het Nederlandse Bier de handen in de lucht mocht steken. „We worden sindsdien platgebeld en zullen ook de consequenties van de prijs gaan dragen.”

Die 'consequenties' zijn goed

We worden platgebeld en hebben al een order van 10.000 liter

– Steve Gammage, bierbrouwer

voor de portemonnee. Gammage kreeg namelijk meteen een nieuwe order om 10.000 liter Nightporter te produceren. Ter indicatie: momenteel wordt er op jaarbasis 6000 liter van dit bier gebrouwen. „We gaan de brouwerij uitbreiden en verwachten over twee maanden onze capaciteit te kunnen verdubbelen. Door deze titel komt alles in een stroomversnelling.”

En dat door een bier dat in 2012 voor het eerst werd gebrouwen. Een donker, romig bier met een alcoholpercentage van 8 procent met lichte chocolade- en koffiesmaak. Je moet ervan houden, stelt Gam-

mage, die ooit als schilder van Engeland naar Nederland verhuisde en pas in 2010 een brouwerij startte. „Het is een gastronomisch bier dat goed gecombineerd kan worden met een stoofpotje of oude kaas. Er zijn koks die de Nightporter gebruiken voor hun gerechten.” Het geheim van zijn prijzenpakker zit hem volgens Gammage vooral in de fluweelzachte smaak. Door toevoeging van donkere caramelmout heeft de Nightporter vergeleken met andere porters een relatief zachte afdronk. De Engelse hoptype die gebruikt wordt, geven het bier een 'zoete bitterheid' mee.

Spreken, het lijkt zo vanzelfsprekend. Maar wat als je kind niet kan praten? De 4-jarige Timo uit Deventer spreekt geen woord en toch begrijpen zijn ouders Daan en Malou steeds beter wat hij bedoelt te zeggen. Met dank aan het kennis- en behandelcentrum Milo. „Dit hadden we niet durven hopen.”

Alice van Eijk

Blokjes en auto's op de vloer; luiers, doekjes en drinkfles binnen handbereik. Het is een gezellige boel deze zaterdagmorgen in Deventer, in de huiskamer van Daan (38) en Malou (34)

Zoontjes Timo en Nout proberen samen de geheimen van Muis te ontrafelen door steeds een luikje in het kartonnen prentenboek van Lucy Cousin te openen. De 4-jarige Timo kirt het uit en kijkt daarbij zijn jongere broertje in de ogen.

„Mooi hè”, zegt Malou terwijl ze ietwat ontroerd naar de spelende jongens kijkt. „Hier hadden we een paar maanden geleden niet op durven hopen.” Daan vult aan: „Timo is zich echt anders gaan gedragen. We kunnen hem nu in de ogen kijken en contact met maken. Prachtig.”

Onverwacht

Als alles gaat zoals het hoort te gaan, leert een kind vanzelf te spreken. Maar bij Timo is praten niet vanzelfsprekend. Sterker nog: het jongetje kan niet praten. Hij heeft het Mowat-Wilsonsyndroom. „Timo is al geboren na 26 weken. Veel te vroeg en totaal onverwacht. We zijn met de ambulance van het Deventer Ziekenhuis naar het Wilhelmina Kinderziekenhuis in Utrecht gebracht. Daar hebben we drie maanden gewoond en geprobeerd te overleven. Timo

Ogenschijnlijk kleine stapjes zijn voor ons heel bijzonder

– Malou

◀ **Vader Daan**
moeder **Malou**
met zoontjes **Timo en Nout (rechts)**.
„We kijken vooral naar wat Timo wel kan, wat wij hem kunnen leren en wat hij ons kan leren. En dat is heel veel.” FOTO ROB VOSS

'Timo maakt nu ècht contact met ons'

heeft het eerste half jaar van zijn leven in het ziekenhuis doorgebracht”, vertelt Malou.

„Door het Mowat-Wilsonsyndroom wordt een eiwit niet goed aangeemaakt en ontwikkelen zijn hersenen en organen niet goed. Timo kan hierdoor niet praten en nog niet zelf lopen.”

Vlak na zijn geboorte hebben zijn ouders besloten om vooral te kijken naar wat Timo wel kan. „En wat wij hem kunnen leren en wat hij ons kan leren. Dat is heel veel. Ogenschijnlijk kleine stapjes zijn voor ons heel bijzonder. Hij kan soms heel aandachtig naar iets luisteren en beleeft de dingen door ze te voelen en te ruiken. Kruijen kan hij bijvoorbeeld als de beste.” Terwijl zijn moeder het zegt, komt de jongen een kijkje nemen. „Wil je bij ons zitten, Timo?” vraagt Daan. Hij schuift de kinderstoel aan bij de grote eettafel.

Niets is meer vanzelfsprekend voor Daan en Malou. Over alles wat ze doen of ondernemen, wordt goed nagedacht. Ook over aandacht. „Aan-

dacht is voor iedereen belangrijk. Door Timo zijn we er achter gekomen dat echte aandacht het verschil maakt. Je moet hem prikkelen om hem alert te krijgen. Tegelijkertijd kan hij niet te veel prikkels aan. Een verjaardagsfeest is aan hem niet besteed. Door één op één met hem te zijn, door vooral tegen hem te blijven praten of door hem aan te raken, ontstaat een alertheid bij Timo die maakt dat er echt contact mogelijk is. Hij wendt niet langer zijn blik af maar kijkt je in de ogen”, legt Daan uit.

Gevoel

Tot een jaar geleden deden ze veel op hun gevoel. „We lezen ons kind, net als alle ouders.” Ze worden nu ook begeleid door deskundigen van Milo, een kennis- en behandelcentrum op het gebied van ondersteunde communicatie. „Op een gegeven moment loop je toch tegen zaken aan. De reguliere logopedist kan ons niet verder helpen. Op de gewone dagopvang bedoelen ze het goed, maar daar is

ook niet de expertise in huis voor kinderen als Timo. Hij neemt zelf geen enkel initiatief en kan dus de hele ochtend alleen spelen. Het is juist belangrijk dat hij contact maakt met andere kinderen. Hij hoort ons wel. Praten tegen hem, vergroot zijn woordenschat, waardoor hij weer een beetje meer gaat begrijpen. De aanpak van Milo is een eyeopener voor ons, heeft rust gebracht”, stelt Malou.

Timo gaat vier dagen in de week naar een speciaal kinderdagcentrum, waar zorg en onderwijs gecombineerd worden. „Hij zit daar in een groepje van drie en heeft het daar enorm naar zijn zin. Zowel op school als thuis maken we gebruik van tussenstapjes. Als we willen dat hij stopt met spelen, geven we dat met behulp van een speelblokje aan. Die stopt Timo in een speciaal doosje en laat daarbij aan ons zien dat hij ons begrijpt. Daarna geven we aan dat we gaan eten. Daarbij laten we dan zijn slabbetje zien. Hetzelfde ritueel geldt voor het slapen gaan. Eigenlijk heel logische stapjes.”

Symposium voor hulp aan kinderen bij Windesheim

In Nederland kunnen ongeveer 500.000 mensen niet praten als gevolg van een operatie, ziekte, stoornis, ongeval of meervoudige beperking. Stichting Milo biedt daarbij ondersteuning. Om inzicht te geven in de wereld van niet-sprekende kinderen, houdt Milo morgenavond een symposium op hogeschool Windesheim. Milo wil bewerkstelligen, dat de hulp voor getroffen kinderen een volwaardige plaats krijgt in zorg, onderwijs en andere vormen van dienstverlening. De CCP-methode zoals die bij Timo wordt gebruikt, is volgens Milo uniek in de wereld. De zorgverzekeraars vergoeden alleen behandelingen voor mensen tot 23 jaar.

■ **Meer informatie:** stichtingmilo.nl